

SZINHÁZ MŰVÉSZET

0000

SZINHÁZI MŰSOR:

CSÜTÖRTÖK: Hamlet, tragédia. Páros.
PÉNTEK: Grün Lili, vígjáték. Páratlan.
SZOMBAT d. u.: Ő, vagy senki, operett.
ESTRE: Legénybucsu, operett. Páros.
VASÁRNAP d. u.: Táncozó, operett.
ESTRE: Nani, népszimű. Páratlan.

Rita Sacchetto. A tisztelt olvasó most azt hiszi, hogy komoly és mélyreható tanulmány következik itt a spanyol tánc- és moziművészről lépéseiről, pipiskedéséről, nekiiramodásáról és visszahuzódásáról, testének rágásairól és büszke, fölényes nézéséről, amikor egy-egy számának a végére ér. Kellemesen fog csalódni. A komoly és mélyreható tanulmány helyett megírjuk, hogy a táncművész több mint huszonnégy óras késéssel érkezett meg, e miatt az előadás majd félkilencor kezdődött. A nézőtér zsúfolásig megtelt és a moziból jólismert divát tapssal fogadta. Elismerésének jeleivel a közönség mindvégig bőkezű maradt. A tánc-

művész nem ragadta el, de annyit elért, hogy a közönség fegyelmetlenségének újabb és újabb jeleivel a zene- és énekszámok alatt volt szíves szolgálni. Ellenben Pathy Ilona kisasszony virtuozitással kezeli a zongorát, Hilbert Janka és Ocskay Kornél szépen és finoman énekeltek. Ocskay tömör tenorja pompásan csengett és Hilbert disztíngvált énekművészete ismét hódított. Köszönet érte a táncművésznek. A szünet alatt a honvéddzenekar játszott Fichtner Sándor, karmester vezetésével. Megtapsolták. A műsor kissé szegényes volt ahhoz, hogy egy teljes színházi estét betöltsön.

Ünnepi előadások. A színházi iroda jelentti: Szombaton ünnep estén, két előadás tartatik. Délután három és fél órakor félhelyárral Eysler kitűnő operettje *Vagy ő, vagy senki* kerül színre. Este Straus nagy-sikerű operettje a *Legénybucsu* adatik. Ez lesz az operett 15. előadása. Vasárnap délután Lengyel Menyhért sziműve a *Táncozó* kerül színre félhelyárral. Este pedig Follinus Aurél 100 arany pályadíjat nyert kitűnő népsziműve a *Nani* adatik új betanulással, a címszerepben Dery Rózsival, míg a többi főszerepet Gazdy, Koháry, Ocskay, Solymossi, Szilágyi, Matány, Szegő, Ihász és Ungvári játsszák.

A verduni offenzíva nyomában.

— Az elpusztult falvakon keresztül. —

Queri György, a *Berliner Tageblatt* egyik haretéri tudósítója, az alábbiakban érdekes képét festi a háborútól feldúlt Verdun-körül vidéknek:

— A lassan felmelegedő reggelek egyikén kereken huszonnégy kilométernyire utat kellett megtennünk, árkon-bokron és feneketlen réteken keresztül. Aztán megint agyagos szántókon, amelyeknek a sara métermázsányi sullyal ragadt a eszímánkhoz, árkokon, pocsolyákon át és aztán állásból állásba drótakadályokon keresztül. De minden lépéssel új földön haladunk, amelyen rajta áll a friss hadi krónika felirata: *Előnyomulás*. Itt-ott még szekérnyomok és eszedbe jutnak a derék paripák, amelyek inuk szakadtáig huzták a nehéz ágyukat. Itt egy-egy tört kerék, ott egy-egy összeroskadt szekér. És mindenütt löszér szétszórva, az időjárás ellen ép úgy megvédve, mint a repülők ellen. Szekérszlopok vonulnak. Sok mindenfélét szállítanak a frontra, a gránátokon székek, a szeges drót mellett szalmazsákok. Kimozdították pihenő-állásukból megint a gulyáságyukat is és a sötétben a legénységhez iparkodnak.

Utunk jóval túl vezet régi állásainkon és *Vaux-erődig* már alig kellene megtennünk azt a német mértföldnyi utat, amely olyan hosszú, mint az ut Spandan és Berlin között. Milyen szívesen temők meg. Vigasztalódunk azonban: a párisi haretéri tudósítóknak mégis sokkal, de sokkalta rosszabb a dolguk. Míg mi olyan vidéken haladunk előre, amelyet még egy hónappal ezelőtt is nem érintett még német front-katona lába, addig a párisi tudósítók egykori hadtáplálásaik mögül kénytelenek a nagy visszavonulásból bátorságot meríteni, hogy felizgatott orszáukat lecsillapítsák.

Erről tessenek csak elmélkedni!

Ha ezeken a szétrombolt falvakon haladunk át, feltűnik lelki szemünk előtt a menekülők képe... Mint történt előbb a beszállásolás: jöttek a piou-piouk, megvédeni a hazájukat. Bátorságuk, győzni akarásuk felemelőleg hatott a falusiakra, aztán jöttek az első sebesültek, messziről az ágyuk bömbölése hallatszott. Hogyan — a háboru közelebb húzódik? Egyszer csak lecsapott az első gránát a faluba és dühös hanggal szétrobbant. Az állomásparancsnok azt tanácsolta a polgári lakosságnak, hogy ürítsék ki a

falut; a maire összehívta polgártársait. Egyesek azonban dacosan ott maradtak. Azután megjött a parancs: a polgári lakosság távozzék! Akadnak már polgári sebesültek és rombadölt épületek. És a front mögött ijedten látták, jönnek a menekülők és mindig csak menekülők. Azonban nem a „ville hunière” (a ragyogó város) felé vonult a menekülők menete, a párisi idegek nem bírják el a nagy feltűnést. Szegény ördögök szétszóródtak a francia síkságon és elbeszéléseik megzavarták hallgatóik fejét.

És ezzel szemben eszünkbe jut a mi német hazánk: a karsu templomtornyok még büszkén emelkednek az ég felé, tiszták és érintetlenek a házaink, mezőinket az ekék hasogatják.

És házaink bánata, a szűkebb falat, a háziasszonyok kisebb-nagyobb kellemetlensége — mennyivel kisebb baj mindez ahhoz a sok szenvedésekhez és nélkülözésekhez képest, amit a háboru ezekre a hajléktalanokra zúdított.

Egy drótakadály girbe-görbe utjai közt haladtam, amikor valami halkan megesördült. A drótok között sorjában lögtak az üvegek figyelmeztetőül, ha az ellenség éjjel besompolyog a drótakadály közé. Veszédelmes ut ez. És ha ki is keveredik a drótakadályok közül és közeledni akar árkaikhoz, belebotlik a földön kuszó drótokba, amelyekben fényes nappal is megbotlik az ember. Azonkívül ügyelni kell a grenades cittronokra, a kézi gránátokra, amelyek fel nem robbanván, még szanaszét hevernek.

Az erdőségeken nagy a pusztulás. A gránát gyökerestül tépett ki egy fiatal fatörzset és vakmerően behajította egy vén fa széles koronájába. Másik széthasított egy fáóriást, leszelte a koronáját és beleejtette törzsének a hasadékába. *Ezer és ezer nem gyógyuló sebből vérzik az erdő*. Egész területet meg a katonaság tarolt le építőanyagának. Állásaink szekérszámba nyelték el a vastag fatörzseket, a vesszőfonatokra a fiatal erdők szolgáltatották az anyagot. Előzőleg a franciák koppasztották meg a fákat fiatal ágaiktól és sok kilométernyi uton szegélyezték velük a tápvonalakat, hogy elrejtsek azokat előlünk.

A földekben nem esett annyi kár, mint

— **Ügyeljünk a tisztaságra.** Dr. Szalay József főkapitány elrendelte, hogy a rendőrközegek a melegebb idők beálltával az utakat és árkokat állandóan ellenőrizték. A rendőrtisztviselők kötelessége a közönséget figyelmeztetni, hogy ételmaradékokat, szemetet és hulladékokat az utcára ki ne dobjon. A szemétdombokat, pöcegödröket záros határidőn belül a köztisztasági hivatal útján tisztíttatni kell. A szemétdombok és hasonló helyek mésztejjel fertőtlenítenedők.

— **Fertőzött facsemeték Ujszegeden.** Jablonovsky József, az országos rovarfajta-állomás igazgatója két napig Szegeden tartózkodott és megvizsgálta az ujszegedi gyümölcsfa-iskolákat. Az igazgató a fertőzött facsemeték kiirtását elrendelte, nehogy az egész faiskola elpusztuljon.

— **A fémtárgyak rekvirálása.** A hivatalos lap közli a honvédelmi miniszter rendeletét, amely szerint hadicélokra igénybevettnek kijelentett fémtárgyakat, illetőleg a birtokosok szabad rendelkezésére vonatkozólag megállapított határidőt július 31-ig kiterjeszti.

— **Nők napja a Munkás-Otthonban.** A szegedi szervezett munkások március 26-án, vasárnap délután 3 órakor a Munkás-Otthonban (Mikszáth Kálmán-u. 22.) Nők napja-ünnepélyt rendeznek. Az ünnepségnek ez a műsora: 1. Katonafiamnak, előadja Bicskeiné. 2. Csak várjatok, előadja Geleta Mancsi. 3. A Nők Napjának jelentősége, előadja Budapestről. 4. Ne féli anyám, előadja Balogh Magdus. 5. Varr az anyám, előadja Bicskeiné.

— **A szeszélyes Rita Sacchetto.** Rekord számba megy az a szeszélyesség, amelyet Rita Sacchetto produkált Szegeden. Az már sok primadonnával megtörtént, hogy valami okból nem lépett fel a színpadon, de arra még kevés példa volt, hogy sem a színházban nem lépett fel, sem pedig a mozi vásznán nem jelent meg az egy és ugyanazon személy. Egy sajnálatos tévedés folytán a Korszó-mozi tegnapra hirdetett *Május királynője* című film, amelyben a főszerepet Rita Sacchetto játssza, nem érkezett meg és így az előadást film hiány miatt nem lehetett meg tartani. Mára azonban már megérkezett a film és ma minden fennakadás nélkül az előadások meglesznek tartva.

— **Tanuljunk idegen nyelveket a Városi Nyelviskolában.** Telefon 14—11.

Pollák Testvérek

férfi és női divatcikkek
legnagyobb raktára. —

Legmegbízhatóbb cég.
Legolcsóbb beszerzési forrás.

Csekonics-u. 6. Széchenyi-tér 17.
Telefon 854. Telefon 855.

Begyűjtáshoz legolcsóbb
a papír-hulladék. Kb. 70 kilós bá-
lába préselve 2 koronáért kapható

Várnay L. papírkeres-
kedésében.